

מ"ת 63891/08/21 - מדינת ישראל נגד ישראל ידידיה בודהנה

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 63891-08-21 מדינת ישראל נ' בודהנה (אחר/נוסף)
תיק חיצוני: 2021\511461

בפני	כבוד השופט חיים פס
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	ישראל ידידיה בודהנה ע"י ב"כ עו"ד שלום בן שבת

החלטה

מונחת בפני בקשת ב"כ המשיב כי יתאפשר למשיב לצאת ממקום מעצר הבית לצורך ריצוי עונש עבודות שירות שנגזרו עליו בתיק אחר. (ת"פ 8577-10-20).

השתלשלות העניינים בהקשר זה היא מפורטת וארוכה ולא ראיתי לנכון לחזור עליה ובעניין זה אני מפנה לפרוטוקול הדיון שהתקיים בפניי ביום 6.7.22 ולתגובותיהם האחרונות של הצדדים מתאריכים 13.7.22 ו- 15.7.22.

אציין עוד כי מהתסקיר האחרון שהוגש בעניינו של המשיב ביום 30.6.22 עלה כי המשיב משתלב בטיפול, חלה הפחתה במסוכנותו ואף הומלץ על בחינת יציאתו לעבודה (בכפוף לבחינת מעסיק), וכן על מתן 5 שעות התאווירות יומיות בליווי.

כתב האישום בתיק הוגש בחודש אוגוסט 2021. המשיב שוחרר לחלופת מעצר ביום 26.10.21. ביום 22.11.21 הוגשה בקשה לאפשר למשיב להמשיך בריצוי עונש של עבודות שירות שהוטל עליו במסגרת תיק תעבורה. ביום 15.12.21 הוגש חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה אין מניעה מודיעינית להמשיך ריצוי עונש עבודות השירות על ידי המשיב.

ביום 14.1.22 דחה כבוד השופט ב. אלעזר הבקשה בהחלטה מנומקת בין היתר על רקע אי חלוף זמן מספיק מאז שחרור המשיב ומסוכנותו. (ראו החלטתו של כב' השופט אלעזר וכן עמדות הצדדים והאיזכורים המופיעים שם).

על החלטה זו הוגש ערר על ידי ב"כ המשיב לבית המשפט המחוזי (עמ"ת 58825-01-22) וכב' הנשיא א. פרקש קבע בהחלטתו מיום 2.2.22 כי בטרם החלטה סופית יוגשו תסקיר משלים וכן חוות דעת ממונה ולאחריהן תינתן החלטה משלימה על ידי בית משפט קמא.

ביום 7.2.22 הגיש הממונה הודעה לפיה הוא אינו מחווה דעתו באשר להמשך ביצוע עבודות השרות אולם ציין כי ככל שבית המשפט סבור כי נסיבות המקרה אינן מצדיקות מעצר מלא הרי שהממונה על עבודות השרות יאפשר חזרה של המשיב לעבודת השרות.

תסקיר שרות המבחן שהוגש בחודש אפריל לא בא בהמלצה לחזרת המשיב לביצוע עבודות השרות שכן בשלב ההוא לא שיתף פעולה המשיב עם ההליך הטיפולי.

כאמור לעיל התסקיר האחרון שהוגש בעניינו של המשיב הצביע על שינוי גישה, שיתוף פעולה עם ההליך הטיפולי ואף הומלץ על יציאה של המשיב לשעות התאוררות יומיות.

כאמור, בתגובתה האחרונה שבה המבקשת והביע התנגדותה ליציאת המשיב לביצוע עבודות השרות שכן לטענתה המסוכנות הנשקפת מהמשיב עודנה בעינה ולא ניתן ליתן אמון במשיב.

ב"כ המשיב שב על עמדתו וטען כי נוכח חלוף הזמן מאז נדחתה בקשתו הראשונית לעניין זה, הפחתת הסיכון בעניינו, העובדה כי הותרו לו חמש שעות התאוררות ביום והמבקשת לא עררה על עניין זה, הרי שיש לקבל הבקשה, להמיר ולהאריך את שעות ההתאוררות ולאפשר למשיב להשלים עבודות השרות.

לאחר ששקלתי לעומק עמדות הצדדים מצאתי להיעתר לבקשה, בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השרות.

לא ניתן להתעלם מחלוף הזמן, מהעובדה שהמשיב משתף פעולה עם שרות המבחן ומהעובדה כי שרות המבחן מעריך כי חלה הפחתה מסוימת במסוכנותו של המשיב.

העובדה כי אישרתי למשיב 5 שעות התאוררות יומיות יש גם בה, לטעמי, כדי לתמוך בהחלטה זו שכן מדובר בפרק זמן ניכר במהלך היום בו המשיב למעשה יכול לצאת ממעצר הבית ואני סבור כי באין התנגדות מטעמו של הממונה על שירות המבחן, ומאחר ועד היום, בחלוף כמעט שנה ממועד הגשת כתב האישום, לא הוגשה בקשה להפקעת עבודות השירות ובהתאם לתבחינים שנקבעו בפסיקה לעניין זה (ראו בין היתר: בש"פ 1782/13 **ראני חלייל נ' מדינת ישראל** (10.3.13)) הרי שאין מניעה לאשר הבקשה.

על כן אני מורה לממונה על עבודות השירות להגיש עד ליום 7.8.22 חוות דעת באשר לאפשרות שילובו מחדש של המשיב בעבודות שרות והתכנית המוצעת בעניינו.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים, לממונה על עבודות השירות ולשרות המבחן.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"ב, 17 יולי 2022, בהעדר הצדדים.